

заради близостта ѝ с абсолютно същата зидария на „античния“ фундамент, а подобна близост щеше да застраши Скалигеровата история. Всеки непреднамерен наблюдател би могъл да попита историците: с какво се отличават всъщност тези средновековни постройки от „античните“? Какво щяха да им отговорят? Затова са решили да ги взривят.

След като всички постройки с очевидни средновековни, християнски или мюсюлмански белези, са унищожени, останалите няма с какво да се сравнят. Опасните за историците въпроси потъват в небитието заедно с отломките от османските крепости и сгради. Старите снимки на тези места, които ние публикуваме тук, са много редки и почти недостъпни. Та западноевропейските реставратори – немци, англичани и французи – са били сигурни в своята безнаказаност [198]. Не са се страхували, че някой свадливо ще ги запита: защо средновековните и „античните“ постройки са от един и същи камък, защо и зидарията им е еднаква?

Няколко години по-късно екскурзоводите почват да уверяват туристите, че „тук всичко винаги си е било такова“. И никога „не е имало нищо османско“. Можем да ги разберем. Обучили са ги.

Смайващ е бил размахът на „реставрациите“ в Атина. На рис. 7.47 и рис. 7.48 има още една рядка стара снимка от 1865 г. Коментарът на историците: „На тази снимка от 1865 г. ясно личат накъсаните бразди по Акропола, **ОСТАНАЛИ СЛЕД РАЗРУШАВАНЕТО НА ТУРСКИТЕ ПОСТРОЙКИ.** Отляво са Пропилеите и **ЕДНА ОЩЕ НЕРАЗРУШЕНА КУЛА**“ (198), с. 40. На рис. 7.49 има увеличен фрагмент от тази, скоро след това унищожена османска средновековна постройка.

Намерихме и снимка на атинския Акропол, направена през 1896 г. по време на Олимпийските игри в Атина, рис. 7.50. На нея още се вижда голямата османска кула, която **СЕ ИЗДИГА НАД ПАРТЕНОНА.** И в края на XIX в. в Акропола още е имало внушителни останки от османските постройки.

На рис. 7.51 е показан съвременен изглед на Акропола, направен от птичи полет. Добре се вижда, че някога на скалната площадка е имало много сгради. Днес от тях са останали само следи от основите им. „Реставраторите“ от XIX в. са запазили няколко сгради, обявени за „антични“: Партедонът, Пропилеите и още няколко. Явно повечето от другите постройки категорично не са им допаднали. Сигурно защото сградите са били очевидно средновековни или османски. Взривили са ги, без да се колебаят, и са разчистили площадката. Линиите на пейзажа, както откровено и не без цинизъм се изразява Шлиман, станали хармонични [198], с. 99. Но предвидливо запазили остатъците от фундаментите, понеже от тези камъни, почти из-